

Bilag 3.

Finansministerens besvarelser af udvalgets spørgsmål vedrørende lejeværdien af landbrugets stuehuse.

Spørgsmål 1.

Under henvisning til drøftelserne i samrådet med finansministeren den 30. september 1970 anmoder udvalget om at måtte få oplyst, hvilket gennemsnitsresultat en skønsmæssig ansættelse af lejeværdien for landbrugets stuehuse for indkomståret 1969, foretaget efter de gamle regler, ville have ført til, hvis disse regler fortsat havde været gældende for 1969.

Foretog skattemyndighederne under de gamle regler skønsmæssige forhøjelser af lejeværdiansættelserne fra år til år?

Svar:

Statens ligningsdirektorat har i anledning af spørgsmålet udtalt, at lejeværdien for landbrugets stuehuse, der før 1969 blev ansat skønsmæssigt i medfør af bestemmelsen i statsskattelovens § 4, stk. 1, pkt. b, normalt ikke blev ændret fra år til år, men kun ajourført med passende mellemrum.

Denne lejeværdiansættelse var udtryk for et konkret skøn i det enkelte tilfælde, idet forholdene i reglen var meget forskellige fra ejendom til ejendom, og idet der oftest savnedes sammenligningsgrundlag med hensyn til tilsvarende udlejede stuehuse. For mindre ikke regnskabsførende brug foretoges der, dengang som nu, ofte et samlet skøn over privatforbruget, uden speciel angivelse af lejeværdien for stuehuset.

Da lejeværdiansættelsen således var udtryk for et konkret skøn, måtte forhøjelser af lejeværdien i takt med procentreglerne for enfamiliehuse, eller svarende til procentuelle forhøjelser for udlejningsejendomme i henhold til gældende lejelovgivning, karakteriseres som uanvendelige for landbrugets stuehuse.

Ligningsdirektoratet har derfor bl. a. ved et af de årlige instruktionsmøder (januar 1966) samt i et møde med amtsligningsinspektørerne (mødet den 20. april 1967) givet udtryk for, at boliglovgivningens lejeværdiansættelser ikke i sig selv kan begrunde en forhøjelse af lejeværdien for stuehuse, idet det afgørende for, om en forhøjelse af værdiansættelsen burde finde sted, måtte være udviklingen i det almindelige lejeniveau på stedet. Man har endvidere opfordret til at forhøje lejeværdiansættelserne i de tilfælde, hvor de måtte formodes at være for lave.

Ligningsdirektoratet er bekendt med, at der i de senere år forud for 1969 mange steder fandt en mere almindelig ajourføring af lejeværdiansættelserne for stuehuse sted.

Der kan derfor efter ligningsdirektoratets formening ikke generelt gives en udtalelse om, hvor meget lejeværdiansættelserne for året 1969 ville være steget, såfremt bestemmelsen i ligningslovens § 14 A om procentuel lejeværdiansættelse for stuehuse ikke var blevet gennemført, idet det må antages, at lejeværdierne mange steder ikke ville være blevet forhøjet, medens de andre steder, hvor lejeniveauet var fundet for lavt, måtte antages at ville være blevet forhøjet med forholdsvis større beløb, end forhøjelsen af lejeværdiprocenterne for f. eks. parcelhuse resulterede i.

Spørgsmål 2.

Er den for indkomståret 1971 indførte regel i ligningslovens § 14 A, stk. 2, om højere og progressiv lejeværdifastsættelse for bl. a. nybyggede og nyindkøbte en-